

ФОРМУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ В СИСТЕМІ ЕКОЛОГО-ОРІЄНТОВАНОГО ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ

ТАРАСОВА Оксана

Вінницький національний аграрний університет

<https://orcid.org/0000-0001-5397-8449>

e-mail: sosuresosure@ukr.net

У статті актуалізовано проблематику сталого, зокрема еколого-орієнтованого, розвитку, стратегування розвитку соціально-економічної системи на засадах екологічної та соціальної рівноваги. Метою дослідження стало обґрунтування методико-прикладних засад формування інвестиційної інфраструктури забезпечення еколого-орієнтованого економічного зростання. За результатами аналізування екологічного середовища в Україні визначено три вектори політики еколого-орієнтованого економічного зростання: (1) усунення критичних проблем, (2) вирівнювання диспропорцій, (3) реалізація переваги. За кожним з вказаних напрямів визначено орієнтири та завдання державної політики. Встановлено, що на сьогодні в Україні намітилися негативні тенденції щодо уповільнення темпів зростання обсягів інвестицій, недостатнього ефективного і раціонального їх використання формування незадовільної структури інвестування за видами економічної діяльності та джерелами фінансування. Визначено стратегічні пріоритети та завдання державної політики покращення інвестиційного середовища в Україні та скерування його на підтримку еколого-орієнтованих інвестиційних проектів.

Ключові слова: економічне зростання, сталий розвиток, еколого-орієнтований поступ, інвестиційне забезпечення, інвестиційна інфраструктура.

<https://doi.org/10.31891/mdes/2023-7-17>

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

Питання еколого-орієнтованого розвитку актуальне у всі часи. Адже природне середовище (довкілля) є одним з головних чинників якості життя. Проте, для України властиві низка екологічних проблем, які слід враховувати крізь призму їх впливу на якість життя населення. Це зменшення запасів і забруднення поверхневих та підземних вод, потрапляння забруднюючих речовин у водні об'єкти, забруднення повітря та зміна його складу внаслідок промислових та інших викидів, порушення природного середовища внаслідок видобування корисних копалин, вирубування лісів Карпат, зміна структури земельних ресурсів через забудови, а також розвиток негативних фізико-географічних процесів, зниження родючості ґрунтів і т. ін.

Не меншої важливості за сучасних умов набувають й чинники формування інвестиційного забезпечення еколого-орієнтованого розвитку територій. В останні роки все складніше віднайти та впровадити інвестиції в еколого-орієнтовані проекти, що пов'язано зі суспільними і соціально-економічними наслідками зовнішнього воєнного конфлікту, внутрішніми вимушеними переміщеннями населення, соціально-економічною нестабільністю, зростанням інфляції, зниженням реальних доходів населення, збільшенням цін та тарифів, транспортних і житлово-комунальних послуг тощо.

Відповідно, залучення інвестиційного ресурсу на цілі підтримання екологічної рівноваги та забезпечення соціальної стабільності стають все більш потужними чинниками добробуту й якості життя населення, врешті – забезпечення сталого розвитку країни та її регіонів.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Еколого-орієнтований розвиток є одним з напрямів концепції сталого розвитку, згідно якої суспільство усвідомлює необхідність забезпечення узгодження інтересів сучасності і майбутнього таким чином, щоб економічне зростання здійснювалося на раціональних засадах з урахуванням принципової обмеженості наявних ресурсів і важливості гармонізації зв'язків між економічною, соціальною і екологічною системами. Відтак, зачасту при визначенні перспектив соціальної та економічної політики держави визначають сталий еколого-орієнтований розвиток як головну характеристику оптимального поєднання цілей, засобів і результатів їх діяльності. Відповідно, значна частина наукових публікацій присвячена цій проблематиці (М. Агваєр, М. Білз [1, с.2725-2756], Д. Зтерн [11, с.68-76]). У цих та інших публікаціях визначено сутнісно-змістові характеристики еколого-орієнтованої економіки, її структура та чинники формування.

Зважаючи на останні дослідження та публікації, можна констатувати, що еколого-орієнтований розвиток передбачає енергію, зміни, тоді як етимологія терміну стійкість базується на постійності та стабільності стану або певних параметрів. Відповідно, порушення параметрів

стійкості формує різного роду небезпеки, зокрема екологічні (В. Беренгер та А. Вердер-Чоучейн [2,с.1259-1276], К. Бергштранд, Б. Меєр, Ю. Чанг [3,с.391-409], Р. Лупак [9,с.70-88], Т. Васильців, О. Мульська та ін. [10], Е. Вебб, Д. Блейн, А. Мак Мунн, Г. Нетувелі [11,с.542-547]).

Еколого-орієнтований розвиток пов'язаний з конкретними проектами, які потребують інвестицій для їх впровадження в господарську практику. Відтак, достатньо багато напрацювань на сьогодні стосується обґрунтування обсягів та джерел залучення фінансово-інвестиційного ресурсу для забезпечення сталого розвитку території. Йдеться про дослідження таких аспектів, як інвестиційне середовище (Р. Діамонд [4,с.479-524], Дж. Ротбаум [8,с.15-24]), стимули до інвестицій та інновацій (Мак Лауглін і Дж. Купер [7,с.233-248]), доходи й витрати домогосподарств (Б. Кіз, Н. Махоні, Х. Янг [6,с.54-58]).

ВИДІЛЕННЯ НЕВИРІШЕНИХ РАНІШЕ ЧАСТИН ЗАГАЛЬНОЇ ПРОБЛЕМИ, КОТРИМ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ СТАТТЯ

Однак, у сьогоднішніх складних умовах все складніше віднайти інвестиційний ресурс, який був би вкладений у екологічно-орієнтовані проекти. Однією з причини цього є відсутність повноцінної ефективно функціонуючої інвестиційної інфраструктури. Дослідження за цими напрямками мають постійну актуальність.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Метою статті є обґрунтування методико-прикладних засад формування інвестиційної інфраструктури забезпечення еколого-орієнтованого економічного зростання.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

За результатами емпіричного аналізування екологічного середовища в Україні є підстави для загальних висновків, зокрема щодо визначення трьох векторів політики еколого-орієнтованого економічного зростання:

1. Усунення критичних проблем. Завдання цього напрямку – проактивне врегулювання виражених проблемних аспектів – чинників посилення соціальної вразливості населення територій, які призводять до загострення проблематики соціальної вразливості через вплив на здоров'я населення від забруднень атмосферного повітря, спричинених викидами промислових підприємств, а також річок і водоймищ, ґрунтів полігонами ТПВ і стихійними сміттєзвалищами, стічними каналізаційними водами, що актуалізує проблему якісної питної води.

За цим вектором регіональної політики об'єктами регулювання є, по-перше, критично високий рівень забрудненості територій та низька якість атмосферного повітря (викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря від стаціонарних джерел та особливо діоксиду вуглецю і метану, накопичення відходів усіх класів небезпек у цих областях та особливо низький рівень їх утилізації) і, по-друге, низький рівень інвестиційного забезпечення природокористування на регіональному та місцевому рівні.

Відповідно, регіональну політику слід спрямувати на проактивне подолання цих проблем зі застосуванням інструментарію:

- раціонального використання прісної води, створення водоохоронних зон та бережливих захисних смуг водних об'єктів, реконструкції існуючих, а за необхідності створення нових систем централізованого водопостачання і водовідведення, модернізації існуючих та облаштування нових водоочисних споруд і каналізаційних мереж;

- посилення контролю за дотриманням законодавства і нормативів промислових викидів суб'єктами господарювання та збільшення відповідальності за порушення екологічного законодавства;

- модернізації очисних споруд промислових підприємств областей на загал та безпосередньо головних забруднювачів атмосферного повітря – підприємств з виробництва й розподілу енергії, газу і води, добувної промисловості; переходу на використання відновлювальних джерел енергії для поступового заміщення традиційних ресурсомістких і екологічно забруднюючих енергетичних виробництв;

- реалізації в громадах гірських районів проектів зі впровадження і поширення систем роздільного збирання, сортування побутових відходів і пакувальної тари, утилізації і переробки промислових та побутових відходів, підвищення рівня екологічної культури місцевого населення.

2. Вирівнювання диспропорцій. Завдання цього напрямку – покращення екологічного середовища соціальної вразливості населення у регіонах України, які поступаються за низкою

характеристик, що посилює дисбаланси головно якості життя, однак, відповідно, й соціальної вразливості населення низки територій через погіршення якості флори та фауни, природно-рекреаційних ресурсів і зон, занедбаності територій, втрати місць відпочинку і т. п.

За цим вектором регіональної політики об'єктами регулювання є, по-перше, погіршення наявності водних ресурсів (низький рівень забору води з природних водних об'єктів та використання свіжої води, значні обсяги скидання забруднених зворотних вод у поверхневі водні об'єкти та нижчий рівень забезпеченості населення водовідведенням) і, по-друге, низький рівень забезпеченості земельним фондом (великі обсяги, у т. ч. незаконні, вирубки лісів і лісових насаджень, більша частка забруднених земель та менша частка земель природно-заповідного фонду), особливо в областях західної України.

З метою покращення ситуації в зазначених аспектах регіональних органам влади слід спрямувати зусилля на:

- реформування системи екологічного контролю у напрямі розширення повноважень державних екологічних інспекцій та можливостей системи громадського контролю, покращення оперативності їх реагування на правопорушення, розширення кола осіб, які можуть ініціювати заходи з перевірок і контролю, підвищення штрафів за вирубку лісів та забруднення водойм, а також перешкоджання роботі інспекторів, спрощення процедур доведення правоохоронними органами фактів екологічних порушень і злочинів;

- захист і відновлення лісів, парків, інших зелених насаджень, а також малих річок і озер;
- створення єдиних державних цифрових систем і платформ обліку об'єктів (ресурсів) земельного та водного фондів;

- посилення захисту санітарних зон навколо відомих родовищ та запровадження раціонального видобутку лікувальних вод, заборона їх понаднормового викачування, що призводить до забруднення і виснаження джерел.

3. Реалізація переваг. Завдання цього напрямку – використання потенціалу та природно-ресурсних можливостей регіонів України для поширення кращих практик якості життя населення.

За цим вектором регіональної політики об'єктом регулювання є більш раціональне, ощадливе та ефективне використання природного середовища, у т. ч. лісового фонду, водних ресурсів, чистого атмосферного повітря та на загал території, ефективізація витрат на природокористування і охорону навколишнього природного середовища в регіонах країни. Повноцінна реалізація потенціалу сприятиме покращенню якості життя, а, відтак, й послабленню соціальної вразливості населення територій. Стратегічними пріоритетами регіональної політики мають стати смартпросторовий розвиток, зростання ролі секторів зеленої економіки, дотримання принципів безпеки споживання та соціальної відповідальності, формування чистого та безпечного життєвого простору, а ключовими інструментами:

- перехід до смартпросторового розвитку міст і територій зі спеціалізацією на технологіях розумної інфраструктури, розумного управління відходами та захисту навколишнього природного середовища, транспортних смарттехнологіях, збереженні й ефективному використанні альтернативної енергії заради повноцінного обслуговування всіх підсистем комунального господарства;

- стимулювання розвитку галузей зеленої економіки (зеленої енергетики, сільського господарства, промисловості, екологічно чистого транспорту, стійкого туризму й управління відходами) задля збереження природної екосистеми, біологічного різноманіття та мінімізації ризиків інтенсивного, часто нераціонального, використання природних ресурсів, антропогенного впливу на навколишнє природне середовище, розвитку приватного екологічно чистого і соціально відповідального бізнесу;

- стимулювання будівництва, виробництва та придбання смарт-, екологічно чистого, безпечного житла з автономним ресурсним забезпеченням та максимальною енергоефективністю;

- запровадження конкурентного ринку електричної енергії, реалізація пілотних проектів Smart Grid («розумних мереж»), які містять оперативні та енергоощадні заходи, включаючи розумні лічильники, розумних споживачів, поновлювані джерела енергії та ресурси забезпечення енергоефективності;

- розвиток смартсистем гарантування громадської безпеки у життєвому просторі людини шляхом фінансово-бюджетної підтримки проектів з розвитку у населених пунктах цифрових технологій безпеки, на кшталт, розумного вуличного освітлення, технологій сканування обличчя та номерних знаків, аварійних та акустичних датчиків ідентифікації аварійних та/чи небезпечних ситуацій, їх фіксування, поінформування тощо.

Важливе та неоціненне значення для реалізації масштабних інвестиційних проектів у сфері еколого-орієнтованого економічного зростання має формування в Україні та її регіонах якісного інвестиційного середовища, здатного залучити на вказані цілі відповідний достатній фінансово-інвестиційний ресурс.

Підвищення ефективності державної інвестиційної політики в Україні має важливе значення з огляду на необхідність ресурсно забезпечувати процес суспільного виробництва, якісного перетворення національної економіки, її структурної і технологічної модернізації, а також подальшого еколого-орієнтованого поступу.

Стан внутрішньої розбалансованості економічної системи України призвів до зниження інвестиційної активності і спричинили до стрімкого підвищення попиту на капіталовкладення. Досвід розвинених країн світу свідчить, що ефективність інвестиційної політики в сучасних умовах залежить від виваженого вибору інструментарію залучення та регулювання інвестицій, за допомогою якого досягатиметься ефект збалансованого розвитку на засадах стратегічного інвестування, а інакше інвестування як об'єктивний економічний процес відбуватиметься в напрямках найменшого спротиву – найбільшій рентабельності, найшвидшій окупності капіталовкладень без врахування соціальної, бюджетної, екологічної складових та інших важливих аспектів життя суспільства. Для сучасного українського інвестиційного регулювання характерні відсутність комплексного концептуального і стратегічного підходу, суперечливість і недосконалість законодавства, нестабільність правил гри та інституційні деформації. Проблеми залучення та ефективного використання інвестиційних ресурсів в Україні також пов'язані з нестабільністю політико-економічної ситуації, наявністю значного тіньового сектору, бюрократичних та корупційних бар'єрів. А з огляду на вагомую роль сприятливого інвестиційного середовища у розвитку та підтримці на високому рівні стану ринкової конкуренції в економіці, вирішенні проблем зайнятості населення, забезпеченні стабільних надходжень до державного бюджету, підвищенні рівня інноваційності та соціальної спрямованості економічного розвитку, формуванні оптимальної структури національної економіки, підвищенні інтегрованості та конкурентоспроможності економіки на міжнародних ринках, питання щодо обґрунтування організаційно-економічного механізму підвищення ефективності державної інвестиційної політики в Україні набуває особливої ваги.

В процесі формування інвестиційної інфраструктури в системі еколого-орієнтованого економічного зростання потребує свого удосконалення організаційно-економічний механізм підвищення державної інвестиційної політики в Україні.

Стратегічними пріоритетами в процесі формування цього механізму є: створення сприятливого інвестиційного середовища шляхом зниження до мінімуму політичних, економічних, фінансових, правових ризиків для ефективного здійснення інвестиційного процесу, а також ризиків пов'язаних із роботою фінансового ринку та судовою системою; збільшення обсягів капітальних інвестицій за допомогою та покращення структури інвестицій за різними їх характеристиками за допомогою структурних змін у капіталовкладеннях як за видами економічної діяльності, так і за джерелами фінансування, а також структурних змін під час залучення прямих іноземних інвестицій; забезпечення високого рівня захисту інтересів та прав інвестора шляхом теоретичної та практичної реалізації змін нормативно-правової бази з питань створення сучасної системи державних гарантій та врегулювання комерційних спорів, а також належного контролю за її виконанням; підвищення ефективності використання інвестицій та самого інвестиційного процесу за рахунок реалізації позитивної амортизаційної, податкової та митної політики інвестиційного спрямування, розвитку фондового ринку та спрощення доступу до залучених та позичених фінансових ресурсів; розвиток співробітництва у сфері науково-дослідної та інвестиційно-інноваційної діяльності шляхом розширення партнерських відносин із країнами ЄС та світу, запровадження фінансових стимулів з боку держави та місцевих органів влади, надання належного захисту інтелектуальної власності та спрощення бюрократичних процедур, а також надання доступу до оперативної інформації для іноземних інвесторів; забезпечення реалізації функцій інвестицій у розвитку реального сектора економіки за допомогою стабілізації фінансово-кредитної системи, фондового ринку, зниженням тиску з боку держави на підприємницьку діяльність та запровадження податкових стимулів; скерування інвестиційних процесів на вирівнювання дисбалансів та диспропорцій соціально-економічного розвитку територій України шляхом підвищення інвестиційного іміджу АПК, належного фінансування матеріально-технічної бази реального сектора економіки, розвитку державно-приватного партнерства та формування міжгалузевих та міжрегіональних кластерів.

Основні напрями реалізації структурних змін та інституціональних реформ, орієнтованих на формування інвестиційної інфраструктури в системі еколого-орієнтованого економічного зростання, полягають у стабілізації грошово-кредитної системи; структурних зрушеннях в обсягах капітальних вкладень та прямих іноземних інвестицій; формуванні вичерпного та загальнодоступного інформаційного ресурсу; підвищенні інвестиційної безпеки країни; достатньому забезпеченні інвестиційними ресурсами самого процесу; активному використанні інноваційних технологій; покращенні освоєння неінноваційно орієнтованих капіталовкладень; підвищенні рівня фінансування за рахунок бюджетних коштів; спрямуванні податкової політики на розвиток науково-дослідної та інноваційної діяльності; розвитку міжнародного партнерства; відновленні функціонування спеціальних економічних зон та технологічних парків; стабілізації роботи банківської системи; розвитку фінансового, зокрема фондового, ринку; розвитку державно-приватного партнерства; сприянні податкової та амортизаційної політики для збільшення інвестиційних ресурсів; забезпеченні структурних зрушень в державному інвестиційному процесі; покращенні іміджу та інвестиційної привабливості АПК; формування міжрегіональних та міжгалузевих кластерів; нормалізації законодавчої бази та забезпечення належного захисту інтересів та прав інвесторів.

Окремим аспектом аналізованого питання постає моніторинг формування інвестиційної інфраструктури в системі еколого-орієнтованого економічного зростання. Під час формування методики комплексного оцінювання та моніторингу ефективності інвестиційної політики держави слід розглянути взаємозалежність та ступінь взаємозв'язків між чинниками інвестиційної привабливості та обсягами залучених іноземних інвестицій. До таких, що складають основу оціночного механізму підвищення ефективності реалізації державної інвестиційної політики України відносимо кількість організацій, які виконують наукові дослідження та технічні розробки; обсяг впроваджених інноваційних процесів; чисельність науковців; чисельність кандидатів економічних наук; чисельність докторів економічних наук; чисельність економічно-активного населення; рівень безробіття; інвестиції в основний капітал; інвестиції в нематеріальні активи; валовий регіональний продукт; обсяг імпорту; обсяг роздрібною торгівлі підприємств.

ВИСНОВКИ З ДАНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ

І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

Практикою економічно розвинених держав доведено, що спершу створення привабливого інвестиційного середовища, а надалі – залучення та ефективне використання інвестиційного ресурсу є невід'ємною передумовою модернізації та зміцнення конкурентоспроможності національного господарства, збалансованого просторово-структурного розвитку та підвищення рівня якості життя населення, еколого-орієнтованого економічного зростання. Проте, на сьогодні в Україні намітилися негативні тенденції щодо уповільнення темпів зростання обсягів інвестицій, недостатнього ефективного і раціонального їх використання формування незадовільної структури інвестування за видами економічної діяльності та джерелами фінансування; високого рівня зносу матеріально-технічної бази галузей реального сектору економіки; інвестиції мало орієнтовані на екологічний поступ територій.

Для зміни ситуації на краще слід досягти наступних стратегічних пріоритетів державної інвестиційної політики в Україні. Це створення сприятливого інвестиційного середовища; забезпечення високого рівня захисту інтересів та прав інвестора; збільшення обсягів капітальних інвестицій; покращення структури інвестицій; підвищення ефективності інвестиційного процесу та використання інвестицій; розвиток співробітництва у сфері інвестиційної, науково-дослідної та інноваційної діяльності; забезпечення реалізації соціально-економічних функцій інвестування; скерування інвестиційних процесів на вирівнювання дисбалансів та диспропорцій просторово-структурного та еколого-орієнтованого розвитку територій України.

Подальші наукові дослідження у визначеному напрямі стосуються деталізації джерел формування інноваційного та інвестиційного забезпечення реалізації державної політики забезпечення розвитку еколого-орієнтованої економіки.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Aguiar M., Bils M. Has Consumption Inequality Mirrored Income Inequality? *American Economic Review*, 2015. № 105. С. 2725-2756.
2. Berenger V., Verdier-Chouchane A. Multidimensional Measures of Well-Being: Standard of Living and Quality of Life Across Countries. *World Development*, 2007ю № 7(35). С. 1259-1276.

3. Bergstrand K., Mayer B., Brumback B., Zhang Y. Assessing the Relationship Between Social Vulnerability and Community Resilience to Hazards. *Social Indicators Research*, 2015. № 122(2). C. 391-409.
4. Diamond R. The Determinants and Welfare Implications of US Workers' Diverging Location Choices by Skill: 1980-2000, *American Economic Review*, 2016. № 106. C. 479-524.
5. Diener E. O. Personality, Culture, and Subjective Well-being: Emotional and Cognitive Evaluations of Life. *Annual Review of Psychology*, 2003. № 54. C. 403-425.
6. Keys B. J., Mahoney N., Yang H. What Determines Consumer Financial Distress? Place and Person-Based Factors, NBER Working Paper, 2020. 400 p.
7. McLaughlin S., Cooper J.A. A multi-scale coastal vulnerability index: a tool for coastal managers? *Environmental Hazard*, 2010. № 9(3). C. 233-248.
8. Rothbaum J. L. Comparing Income Aggregates: How do the CPS and ACS Match the National Income and Product Accounts, 2007-2012, US Census Bureau, SEHSD Working Paper, 1. 2015. 242 p.
9. Lupak R., Mizyuk B., Zaychenko V., Kunytska-Iliash M., Vasylytsiv T. [Migration processes and socio-economic development: interactions and regulatory policy](#). *Agricultural and Resource Economics*. 2022. Vol. 8. no. 1. pp. 70-88.
10. [Mulska O., Levytska O., Zaychenko V., Vasylytsiv T., Ilyash O. Pull environment of migration in the EU countries: Migration vector from Ukraine](#). *Problems and Perspectives in Management*. 2021. no. 19 (4). pp. 283-300.
11. Webb E., Blane D., McMunn A., Netuveli G. Proximal predictors of change in quality of life at older ages. *Journal of Epidemiology and Community Health*, 2011. № 65(6). C. 542-547.
12. Ztern D. Influential publications in ecological economics revisited. *Ecological Economics*. 2016. № 123. Pp. 68-76.

REFERENCES:

1. Aguiar, M., M. Bils (2015). Has Consumption Inequality Mirrored Income Inequality? *American Economic Review*, 105, 2725-2756.
2. Berenger, V., Verdier-Chouchane, A. (2007) Multidimensional Measures of Well-Being: Standard of Living and Quality of Life Across Countries. *World Development*, 7(35), 1259-1276.
3. Bergstrand, K., Mayer, B., Brumback, B., Zhang, Y. (2015). Assessing the Relationship Between Social Vulnerability and Community Resilience to Hazards. *Social Indicators Research*, 122(2), 391-409.
4. Diamond, R. (2016) The Determinants and Welfare Implications of US Workers' Diverging Location Choices by Skill: 1980-2000, *American Economic Review*, 106, 479-524.
5. Diener, E. O. (2003). Personality, Culture, and Subjective Well-being: Emotional and Cognitive Evaluations of Life. *Annual Review of Psychology*, 54, 403-425.
6. Keys, B. J., N. Mahoney, H. Yang (2020) What Determines Consumer Financial Distress? Place and Person-Based Factors, NBER Working Paper No. 26808.
7. McLaughlin, S., Cooper, J.A. (2010) A multi-scale coastal vulnerability index: a tool for coastal managers? *Environmental Hazard*, 9(3), 233-248.
8. Rothbaum, J. L. (2015) Comparing Income Aggregates: How do the CPS and ACS Match the National Income and Product Accounts, 2007-2012, US Census Bureau, SEHSD Working Paper, 1.
9. Lupak, R., Mizyuk, B., Zaychenko, V., Kunytska-Iliash, M., Vasylytsiv, T. (2022). [Migration processes and socio-economic development: interactions and regulatory policy](#). *Agricultural and Resource Economics*. Vol. 8. no. 1. pp. 70-88.
10. [Mulska, O., Levytska, O., Zaychenko, V., Vasylytsiv, T., Ilyash, O. \(2021\). Pull environment of migration in the EU countries: Migration vector from Ukraine](#). *Problems and Perspectives in Management*. no. 19 (4). pp. 283-300.
11. Webb, E., Blane, D., McMunn, A., & Netuveli, G. (2011). Proximal predictors of change in quality of life at older ages. *Journal of Epidemiology and Community Health*, 65(6), 542-547. DOI: 10.1136/jech.2009.101758
12. Ztern D. (2016). Influential publications in ecological economics revisited. *Ecological Economics*. no. 123. Pp. 68-76.

FORMATION OF INVESTMENT INFRASTRUCTURE IN THE SYSTEM OF ENVIRONMENTALLY-ORIENTED ECONOMIC GROWTH

TARASOVA Oksana
Vinnytsia National Agrarian University

The article updates the issues of sustainable, in particular ecologically oriented, development, strategizing the development of the socio-economic system on the basis of ecological and social balance. The purpose of the study was to substantiate the methodological and applied principles of the formation of investment infrastructure to ensure ecologically oriented economic growth.

According to the results of the analysis of the ecological environment in Ukraine, three vectors of the policy of ecologically-oriented economic growth have been determined: (1) elimination of critical problems, (2) equalization of disparities, (3) realization of advantage. For each of the specified directions, guidelines and tasks of state policy are defined.

It has been established that today in Ukraine there are negative trends regarding the slowing down of investment growth rates, insufficient effective and rational use of them, and the formation of an unsatisfactory investment structure by types of economic activity and sources of financing. The strategic priorities and tasks of the state policy of improving the investment environment in Ukraine and directing it to support ecologically oriented investment projects have been determined.

To change the situation for the better, the following strategic priorities of the state investment policy in Ukraine should be achieved. This is the creation of a favorable investment environment; ensuring a high level of protection of the investor's interests and rights; increase in the volume of capital investments; improvement of the investment structure;

increasing the efficiency of the investment process and the use of investments; development of cooperation in the field of investment, research and innovation activities; ensuring the implementation of socio-economic functions of investing; directing investment processes to equalize imbalances and disproportions in the spatial-structural and ecologically-oriented development of the territories of Ukraine.

Key words: economic growth, sustainable development, environmentally-oriented progress, investment support, investment infrastructure.